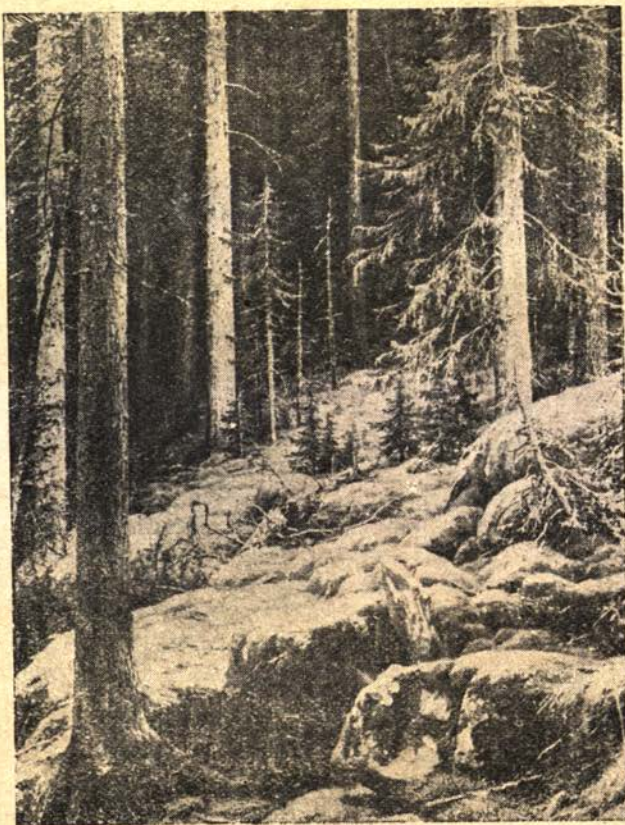

Снѣгътъ сѣ топи.

Предпролѣтенъ сѣнь

Отъ Панайотъ Петровъ

Прелита закѣснѣлъ снѣгътъ
сѣ лѣхъ пролѣтенъ отъ небесата,
сѣнува сладъкъ сѣнь земята —
че сждба ѣ се, чистъ, блѣннѣтъ.

Тѣкачки вижда тя — тѣчатъ
и дотѣкаватъ ѣ платната,
и гали я, блестещъ въ позлата,
на слѣнце-юноша лжчѣтъ.